

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
261—Γραφείον ὁδ. Ἑρμοῦ—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὴν διὰ γραμματοσήμου μόνον Ἑλληνικοῦ.

Εἰδοποιοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῶν Γαλλικῶν καὶ Ἀγγλικῶν Περιοδικῶν, ἅπερ ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» ἐπρομήθευε τέως, ὅτι ἀπὸ τοῦ ἔτους 1882 παύει νὰ προμηθεύῃ τοιαῦτα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΣ

«Ὁ ἐργάτης γίνεταί γνωστός ἐκ τῶν ὑστέρων» λέγει ἡ παροιμία καὶ ὁ ἀναμορφωτὴς ἐκτιμᾶται ἐκ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν ἀρχῶν του· ἀλλ' ὅπως τοῦτο γίνῃ δικαίως δεόν νὰ παραβάλληται ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς παραμονὰς τῆς ἀναμορφώσεως πρὸς τὴν μετὰ ταῦτα κατάστασιν. Ὅποιά ἦτο ἡ ἠθικὴ καὶ ἡ ὑλικὴ κατάστασις τῆς κοινωνίας κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ὅποιαν ἐποίησεν αὐτὴν ὁ χριστιανισμός.

Ἐν τῇ μητροπόλει τοῦ τότε πολιτισμοῦ, ἐν αὐτῷ τῷ κέντρῳ τῆς διοικητικῆς καὶ πολιτικῆς ἰσχύος, οἱ ἐπισημότεροι ἄνδρες ἦσαν παραδεδομένοι εἰς κακίας τόσοσιν ῥυπαράς, ὥστε οὔτε κἀν νὰ μνησθῆ τις αὐτῶν δύναται χωρὶς νὰ ἐρυθριά. Ὁ Κικέρων εἰς τὴν περὶ φύσεως τῶν θεῶν πραγματείαν αὐτοῦ λέγει: «Ἄλλὰ καὶ τίνας ἀνθρώπου ἰδίως νὰ ἐκλέξωμεν τὴν μορφήν; διότι οἱ ὠραῖοι ἄνδρες δὲν εἶναι κοινοί. Μόλις εἰς εὐρίσκειτο ἐν ἐκάστη ὁμάδι ἐφήβων, ὅτε ἤμην ἐν Ἀθηναίς . . .» ἤ. Παντοῖαι ἀνθηκτικότητες καὶ ὀμότητες ἐ-

τελοῦντο ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων ἀνευ αἰδοῦς ἐνῶ αἱ ἀρχαὶ ἦσαν ἐκ τῶν μᾶλλον διεσθαρμένων.

Ἡ φιlanθρωπία ἦτο ἀγνωστος παρ' αὐταῖς· οἱ ἄσχημοι καὶ οἱ ἀπροστάτευτοι σπανίως ἐλάμβανον τὰ δίκαια αὐτῶν. «Οἱ δούλοι μας, ἔλεγεν ὁ Κάτων, εἶναι ἐχθροὶ μας». Πολλῶν, ὁ φίλος τοῦ Αὐγούστου, ἔτρεφεν ὑπερμεγέθεις μυραίνας μετὰ τὰς σάρκας τῶν δούλων, ὁ Φλάμιος, ὁ συγκλητικὸς διέταξε νὰ θανατωθῆ εἰς τῶν δούλων του μόνον ἵνα προσφέρῃ νέον θάμα εἰς τινὰ τῶν φίλων του οὐδέποτε ἰδόντα ἀνθρώπον φονευόμενον. Ὁ Τραϊανός, κατὰ τὸν Δίονα, ἐσύστησε θάματα παραταθέντα 120 ἡμέρας, ἐν οἷς κατεσπαράχθησαν 10,000 μονομάχων καὶ 41,000 θηρίων. Οὐδεμία συνδρομὴ διὰ τοὺς πένητας, οὐδὲν ἱχνος εὐσπλαγχνίας πρὸς τοὺς πάσχοντας, οὐδὲν ἄσυλον διὰ τοὺς ἀπροστατεύτους καὶ τοὺς δυστυχεῖς. Οὐδαμοῦ εὐρίσκομεν τὸ Νοσοκομεῖον, τὸ Πτωχοκομεῖον, τὸ Φρενοκομεῖον ἢ τὸ Ὄρφανοτροφεῖον· οὐδὲ κἀν τὰς λέξεις εὐρίσκομεν εἰς τὴν φιλολογίαν των. Κυρία διασκεδάσις τῶν κατοίκων ἦτο νὰ θεωρῶσι τὴν ἀλληλοσφαγὴν τῶν μονομάχων καὶ τὸν κατακερματισμὸν αὐτῶν ὑπὸ τῶν θηρίων. Ἡ περιουσία, ἡ ζωὴ καὶ ἡ τιμὴ τῶν ἀδυνάτων ἐξήρτητο ἐκ τῶν νευμάτων τοῦ ἰσχυροῦ ὅστις ἐν καταστάσει μέθης ἠδύνατο ν' ἀπαιτῆ καὶ ἀπολαμβάνῃ τὰ πάντα. Ἡ ἐλευθερία ὑπῆρχε μόνον διὰ τοὺς ἰσχυροὺς καὶ ἡ ἀρετὴ ἦτο τι ἰδανικόν.

Ὁ χριστιανισμός ὅμως ὡς λαμπρὸς ἥλιος διεπέρασε τὸ πεπυκνωμένον τοῦτο σκότος τῆς ἀρχαιότητος καὶ κατεκάλυψε τὴν γῆν μετὰ φιlanθρωπικὰ καταστήματα κατήργησε τὴν σωματεμπορίαν, ἐδραίωσε τὴν ἐλευθερίαν, ἐξησφάλισε τὰ δικαιώματα τοῦ προσώπου, κατήργησε τὸν παρὰ φύσιν ἔρωτα, κατέστησε τὴν οἰκογένειαν σεβαστὴν, τὸ ἀπαρραβίαστον τοῦ αὐλοῦ καὶ τέλος ἐνέσπειρε τὴν ἀγάπην ἧς ἕνεκα μυριάδες μυριάδων ὀπαδῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐδόθησαν εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν θυσιαζόντες πᾶν ἐπίγειον ἀγαθὸν χάριν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος. Οἱ πρῶτοι,

αυτοῦ ὀπαδοὶ ἐσφράγησαν ἀνιλεῶς, ἐσταυρώθησαν, ἐπρινύστησαν καὶ σωρηδὸν ἐπυροπολοῦντο πρὸς τέρψιν Ῥωμαϊκῶν λαῶν, ἀλλ' ἡ πίστις διὰ τῶν διωγμῶν τούτων μᾶλλον ἐδραιώθη καὶ ὁ νόμος τῆς ἀγάπης ἀνέστη ἐν θριάμβῳ ἐκ τῆς σποδοῦ τῶν μαρτύρων. Εἶναι ἀληθές ὅτι αἱ ἀρχαὶ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰσέτι δὲν ἐγένοντο παραδεκταὶ ὑφ' ὄλων τῶν κατοίκων τῆς γῆς, καὶ ὅτι πολλοὶ ἀπορρίπτουσιν αὐτὰς καὶ ὅμως ἐπιδαψιλεύει τῇ ἀνθρωπότητι ἐν γένει πολλὰς καὶ μεγάλας εὐλογίας. Οἱ κάτοικοι τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς λ. χ. εἶναι εἰσέτι εἰδωλολάτραι, ἀπολίτευτοι, ἀγριοὶ καὶ ὅμως χάριν τῆς σωτηρίας αὐτῶν ἤδη θυσιαζέται τὸ εὐγενέστερον αἷμα τοῦ χριστιανισμοῦ, ὡς ὁ Λιέβιγ-γιστὼν καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ καὶ μετ' αὐτὸν θυσιασθέντες καὶ ἤδη θυσιαζόμενοι ἵνα φέρωσι τοὺς κατοίκους εἰς τὴν γνῶσιν καὶ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν χριστιανικῶν προνομίων ἐν ταύτῃ καὶ τῇ μελλούσῃ ζωῇ. Κατὰ τρεῖς τὸν χρόνον χριστιανισμὸν, ἤτοι ἐξάλειψον τὰ προσκόμματα ἅτινα θέτει κατὰ τῶν κοινῶν ἐπιθυμιῶν, — σίγησον τὴν φωνὴν τοῦ χριστιανικοῦ ἁμβωνος, — ἀσέβησον οἱ εὐσεβεῖς τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης — ἀφαίρεσον ἐκ τῆς ἱστορίας τῶν μνήμην τῶν ἡρωϊκῶν ἔργων τῶν ἁγίων, — καταργήσον τοὺς νόμους οὓς ἐσύστησεν ἡ ἀγάπη τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κατεδάφισον τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα ἅπερ ἀνήγειρεν — ἐξάλειψον τὰς ἀρχὰς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ κατάσβεσον τὰς ἀκτίννας τῶν φώτων ἃς ἤναψεν, ποῖον θὰ εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα! Ἡ Γαλλία ἠθέλησέ ποτε νὰ δοκιμάσῃ τοῦτο καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἡ φοβερὰ ἐκείνη ἐπανάστασις καθ' ἣν τὸ αἷμα ἔρρευεν ποταμῶν εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ ἐκηλίδωσε τῆς ἱστορίας αὐτῆς. Ἡρνήθη τὸν χριστιανισμὸν — ἀπέριψε τὸν Θεὸν — μετέβαλε τοὺς θεσμοὺς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἱκανοποίησε τὴν ἀπιστίαν, ἀλλ' ἡ γενικὴ διαφθορὰ ἣτις παρηκολούθησε τὴν κατάστασιν ταύτην τῶν πραγμάτων, καὶ ἡ ἐκτέλεσις κακουργημάτων ἀγνωστων ἣτις διήγειρε τὴν ἀπορίαν, τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸν φόβον τῆς γῆς ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τὴν τάξιν διὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ὁ δούς ἡμῖν τὸ σύστημα τοῦτο καὶ τὰς ἀρχὰς δι' ὧν ἀναμορφοῦνται τὰ ἔθνη καὶ σώζεται ὁ ἄνθρωπος εἶναι αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ὅστις διὰ τοῦτο αἰτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην καὶ λατρείαν ὧν ἡ δευτέρα ὑπόστασις τῆς Θεότητος. Δυστυχῶς ἔξυπάρχουσι παρ' ἡμῖν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἐπ' ἀνοδὸν τῆς ἀρχαιότητος μετ' ὄλας αὐτῆς τὰς ἀκολασίας καὶ ῥυπαρότητας ἀλλὰ καὶ οὗτοι ἐὰν ἐγίνωσκον τὴν φύσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἢ ἂν ἐπίστευον ὅτι πάντα τὰ προνόμια ἅτινα σήμερον ἀπολαμβάνουσιν ὡς μέλη χριστιανικῶν κοινοτήτων χρεωστοῦσιν εἰς τὸν χριστιανισμὸν ἤθελον μεταβῆθαι εἰς θιασώτας τῶν ἀρχῶν αὐτοῦ καὶ εἰς λάτραις τοῦ Χριστοῦ.

ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΚΡΕΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΙΕΒΙΓ

Ὁ βαρῶνος φὸν Λιέβιγ, ὁ μέγας γερμανὸς χημικὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ διαλυτὰ συστατικὰ 34 λιτρῶν καθαροῦ μυώδους κρέατος (ἴσων πρὸς 45 λίτρας κοινοῦ κρέατος ὡς τοῦτο λαμβάνεται ὑπὸ τοῦ κρεωπώλου), δύνανται νὰ συμπυκνωθῶσι διὰ τῆς βράσεως εἰς μίαν λίτραν ἐκχυλίσματος, ἱκανοῦ νὰ παρασκευασθῇ 190 μέρη ζωμοῦ. Διὰ τῆς ὀξείας αὐτοῦ διορατικότητος προσεῖδε ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ ἐκχυλίσματος τούτου ἠδύνατο νὰ καταστῇ μεγάλη ἐπιχειρήσις. Συνέλαβε δὲ τὴν ιδέαν ὅτι αἱ πέραν τοῦ ἀτλαντικοῦ χῶραι πλούσιαι εἰς κτήνη ἠδύνατο νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς Εὐρώπης.

Ἐν ἔτει 1850, κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς βιομηχανίας ταύτης, τὸ βασιλικὸν φαρμακεῖον ἐν Μονάχῳ κατηνάλισκε μόνις ἑκατὸν λίτρας ἑτησίως, ἤτοι ἐν δέκατον μέρει ἐνὸς βοῦς, καὶ ὁ Λιέβιγ αὐτὸς δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ἐντὸς εἰκοσι ἐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν κτηνῶν τῶν πιπτόντων θύμα εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην θὰ ἀνήρχετο εἰς ἑκατομμύρια. Ἡ ἐκθεσις αὕτη δὲν θὰ φανῆ ὑπερβολικὴ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ θέρος φέρονται καθεκάττην εἰς τὸ σφαγεῖον 1000—1200 βόες. Τὸ κατάστημα τῆς ἐταιρίας τοῦ Ἐκχυλίσματος τοῦ Λιέβιγ, κεῖται ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς ὀχθῆς τοῦ ποταμοῦ Οὐραγουάη ἐν τῇ πολιτείᾳ ἐκείνῃ καὶ εἶναι τόσον σπουδαῖον εἰς τὴν ἐπαρχίαν Froy Bentos ὅσον τὸ μέγα κατάστημα τοῦ Κρούπ τῆ πόλεως Βοσσεν.

Προβαίνοντες συστηματικῶς ἐξετάσωμεν πρῶτον τὰς ἀπείρους βοσκησίμους γαίας ἐφ' ὧν τὰ κτήνη ἠσυχῶς βόσκουσιν. Τὰ κτήνη ταῦτα εἶναι τέκνα τῶν Πάμπας, ἀπογόνων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κτήνου τοῦ εἰσαχθέντος ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν κατακτητῶν. Αἱ εὐρείαι πεδιναὶ βοσκαὶ ἀπεδείχθησαν λίαν κατάλληλοι δι' αὐτὰ, καὶ ἐνταῦθα ἠύξησαν μεγάλως καὶ πλανῶνται νῦν εἰς ἀπειραρίθμους ἀγέλας.

Πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐκχυλίσματος (extractum) τὰ καλλίτερα τεμάχια κρέατος ἐκλέγονται διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον ὅτι τὰ τεμάχια ταῦτα εἰσὶ τὰ χρησιμώτερα διὰ τὸ ἐκχύλισμα. Ὄταν τὰ κτήνη διωχθῶσιν ἐκ τῶν Πάμπας εἰς τὸ Froy Bentos κρατοῦνται ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα ἐπὶ τῶν μνημονευθέντων βοσκησίμων τόπων, ἐνθα ἐπιτρέπεται αὐτοῖς ν' ἀναπαυθῶσι καὶ νὰ βοσκῶσιν. Εἶτα διώκονται ἐντὸς τῶν μεγάλων περιβόλων οἵτινες χωροῦσιν ὑπὲρ τὰς 5000 βόας. Ἐντεῦθεν ἄνδρες ἐφιπποὶ διώκουσι τὰ κτήνη βαθμηδὸν εἰς μικρότερα περιφράγματα, ἕως οὗ ἐπὶ τέλους ἡ δίοδος καθίσταται τόσον στενὴ ὥστε τὰ κτήνη δύνανται μόνον νὰ προχωρήσωσιν τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου. Εἰς ἄνθρωπος ἴσταται εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἐπὶ βάρου κρατῶν βραχεῖαν μάχαιραν. Μετ' ἀλανθίστου ἀκριβεῖας πλήττει οὗτος τὸ κτήνος ἀκριβῶς ὀπισθεν τῶν κεράτων ὥσει πληγὴν ὑπὸ κερανοῦ πίπτει νεκρὸν ἐπὶ σανιδώματος στηριζομένου ἐπὶ τροχῶν. Τὸ πτώμα σύρεται οὕτω εἰς τὸ σφαγεῖον, ἐνθα μετὰ σχε-

δὸν ἀπιστεύτου ταχύτητος ἐκδαίρεται καὶ τέμνεται εἰς τεμάχια ὑπὸ ἐμπείρων ἀνθρώπων. Εἰς ὀλιγώτερον τῶν ἐπτὰ τῆς ὥρας λεπτῶν ὀλόκληρος βοῦς κατατέμνεται. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς σφαγῆς πλείονες τῶν 500 ἀνθρώπων ἀσχολοῦνται εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην· εἰσὶ Ῥωμαεῖοι ἄνδρες, ἀγαθοὶ τὴν καρδίαν καὶ ἀθῶοι τὸν χαρακτῆρα μετ' ὄλην τὴν αἱματηρὰν αὐτῶν ἐνασχόλησιν, καὶ μετ' ὄλον τὸ γεγονός ὅτι ἡ τροφὴ αὐτῶν συνίσταται σχεδὸν ἀποκλειστικῶς εἰς κρέας. Ἡ ἐπιτηδείότης μετ' ἧς χειρίζονται τὴν μάχαιραν διεγείρει τὴν ἀπορίαν. Τὸ κρέας χωρίζεται ἐκ τῶν ὀστέων, μετὰ ταχύτητος τοιαύτης ὥσει ἡ μάχαιρα διήρχετο διὰ μαλακοῦ βουτύρου. Ἐκατὸν πεντήκοντα μέχρι διακοσίων βόες δύνανται νὰ χειρισθῶσι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀνά πᾶσαν ὥραν.

Ἡ μεγαλειτέρα καθαριότης ἐπικρατεῖ, διότι ἄφθονον ὕδωρ παρέχεται ἐκ τοῦ ποταμοῦ πρὸς πλύσιν. Τὸ σφαγεῖον εἶναι ἐστεγασμένον διὰ σιδήρου καὶ ὕαλου, καὶ σιδηρόδρομος συνδέει τοῦτο πρὸς τὰ κυριώτερα οἰκοδομήματα τοῦ καταστήματος.

Ἡ πρώτη ὕλη φέρεται κατὰ διαφόρους τρόπους ἐκ τοῦ σφαγείου. Τὰ δέρματα ἀλατίζονται, τὰ κέρατα τοποθετοῦνται ἐν ἀποθήκῃ, καὶ αἱ γλῶσσαι μαγειρεύονται καὶ διατίθενται ἐντὸς ἀγγείων ἐκ λευκοσιδήρου. Τὰ καλλίτερα τεμάχια ὅσον ἐνεστι ἀπληλαγμένα λίπους, λαμβάνονται διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἐκχυλίσματος, ἐνῶ τὰ ὑποδεέστερα τεμάχια κατασκευάζονται ἀλατιστὰ καὶ εἶτα ξηραίνονται εἰς τὸν ἀέρα, τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ προσφιλὲς εἶδος τροφῆς διὰ τοὺς μαύρους τῆς Βρασιλίας καὶ τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν. Τὰ παχέα μέρη παρέχουσιν ὑλικὸν διὰ τὰ μεγάλα καταστήματα τὰ πωλοῦντα ἄλειμμα. Τὰ ἐντόστια δὲ ξηραίνονται καὶ μεταχειρίζονται εἰς λίπανσιν τῶν γαιῶν.

Τὸ κρέας πρὸς κατασκευὴν τοῦ συμπυκνωμένου ἐκχυλίσματος καθαρίζεται ἐκ τοῦ λίπους καὶ πάσης γλοιώδους οὐσίας καὶ καταρτίζεται οὕτω πῶς:

Πρῶτον διέρχεται διὰ τεσσάρων κοπτικῶν μηχανῶν, αἵτινες τὸ ἐκβάλλουσιν ἐντὸς ἐννέα μεγάλων σιδηρῶν σωλήνων, ἐκάστου τούτων χωροῦντος 5000 χιλιόγραμμα. Ἐν τοῖς σωλήσι τούτοις τὸ κρέας μετ' ἴσου βάρους ὕδατος θερμαίνεται μέχρι βράσεως. Εἶτα τὸ ὑγρὸν διέρχεται διὰ σωλήνων ἐντὸ συσκευῆς ἐπὶ τούτῳ ἐνθα καθαρίζεται καὶ χωρίζεται ἀπὸ τῶν παχέων μερῶν. Ἀεραντλία φέρουσι τὴν ἀπομένουςαν βρευστὴν μάζαν ἐντὸς δύο δεξαμενῶν θεθεμένων ἐπτά μέτρα ὑψηλότερα, ἐξ ὧν διέρχεται εἰς τὴν ἐξατμιστικὴν συσκευὴν ἀφοῦ διέλθῃ διὰ διαφόρων ἐκθλιπτικῶν συσκευῶν.

Ἡ ἐξάτμισις τελεῖται ἐντὸς πέντε μεγάλων δεξαμενῶν, ἐκάστης τούτων ἐχούσης ἑκατὸν δίσκους ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης, οἵτινες περιστρέφονται ἐντὸς τοῦ βρευστοῦ· εἶτα τὸ ἐκχύλισμα ἀφίεται ἤρεμον ἐντὸς ἄλλων δεξαμενῶν μέχρι τῆς ἐπομένης πρωίας, ὅτε τίθεται ἐντὸς δύο λεβήτων ἐκ χυτοῦ σιδήρου περιστοιχισμένων διὰ θωράκων ἐξ ἀγγείων περιεχόμενων ζέον ὕδωρ. Ἐν αὐτοῖς τὸ ἐκχύλισμα γίνεται ὁμομόρφος μάζα. Τότε

δείγματα τούτου λαμβάνονται τὰ ὅποια ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐπιμελῆ δοκιμασίαν τοῦ ἐν τῷ καταστήματι χημικοῦ. Ἐὰν ταῦτα ἀποδειχθῶσι πληρέστατα ἱκανοποιούντα ὡς πρὸς τὴν καθαρότητα, τὸ ἄρωμα καὶ τὴν πυκνότητα, τὸ ἐκχύλισμα τίθεται ἐντὸς κάρδων ἐκ λευκοσιδήρου, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιεχει 100 λίτρας, καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἡ τοποθέτησις τοῦ ἐκχυλίσματος ἐντὸς μικρῶν πηλίνων ἀγγείων διὰ τὴν λιανικὴν πώλησιν γίνεται ἐντὸς τῆς γενικῆς ἀποθήκης ἐν Ἀμβέρσῃ.

Τὸ ἐντὸς τῶν λεβήτων ἀπομένον βεβρασμένον κρέας καρυκεύεται δι' ἁλατος καὶ ἄλλων οὐσιῶν καὶ πωλεῖται.

Τῷ καταστήματι συνέχονται ἕτερα παραρτήματα πρὸς διασκευὴν τοῦ λευκοσιδήρου, χυτήριον, κτλ. Ἡ ἐταιρία εἰσάγει ἄνθρακας ἐξ Ἀγγλίας καταναλίσκουσα ἀπὸ 7—8000 τόνους κατ' ἔτος. Τέσσαρες χιλιάδες τόνοι ἁλατος καταναλίσκονται ἑτησίως πρὸς ἄλλων τῶν δερμάτων.

Οἱ διὰ τὸ ἐκχύλισμα φονευόμενοι βόες ἔχουσι τουλάχιστον τεσσάρων ἐτῶν ἡλικίαν, καθότι νεώτερα κτήνη δὲν παρέχουσι πυκνὸν ἐκχύλισμα.

Ἡ ΘΗΡΑ ΤΗΣ ΑΡΚΤΟΥ

Ἡ ποίησις καὶ τὸ ῥωμάντικόν τῆς θήρας τῆς ἀρκτου ἐν ταῖς πολιτικαῖς χώραις εἰσὶ κοινῶς γνωστά, ἀλλὰ διαφέρουσι κατὰ πολλὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πραγματικοῦ ὥστε καλὸν εἶναι νὰ λαλήσωμεν λεπτομερῶς περὶ αὐτῆς. Ἡ ὄσμη τοῦ πλοίου ἡμῶν—οὕτω γράφει Ἀμερικανὸς ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἀρτίως πλεύσας εἰς τὰς πολιτικὰς χώρας—ἐπέσυρεν εἰς τὴν παραλίαν τῆς νήσου τοῦ Danes δύο ἀρκτους. Ὡφθησαν αὐταὶ λίαν πρωῆ, καὶ λόγος ἐδόθη εἰς τὸ δωμάτιον τῶν ἀξιωματικῶν περὶ τούτου: «Ἄρκτοι ὦφθησαν». Ἀμέσως οἱ ἄνδρες ἐν τοῖς δωματίοις ἠγέρθησαν ἐκ τοῦ ὕπνου καὶ προπαρασκευῆ ἤρξατο πρὸς ἔξοδον. Ἐν τῇ λέμβῳ κατήλθον πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ πλοίου—ὅσοι δὲν ἦσαν εἰς ὑπηρεσίαν—ὅπως ἀποβιβάσθωσιν εἰς τὴν ἀκτὴν. Ὁ πρῶτος βαλὼν κατὰ τῆς ἀρκτου ἐπέτυχεν αὐτῆς· ἀλλὰ μακρὰν τοῦ νὰ φονεῦθῃ ἔδραμε κατ' αὐτοῦ ὅτε ἐκ τοῦ ὀπισθεν λαμβάνει δύο τρεῖς τέσσαρας βολὰς καὶ εἰς τὴν τετάρτην πίπτει. Ἦτο νεαρὰ ἀρκτος, διότι αἱ πολιτικαὶ αὐταὶ ἀρκτοι προβαίνουσι μέχρι τῆς ἡλικίας ἐξ ἧς ἐπτά ἐτῶν. Ἐξύγιζε 590 ἤτοι 200 ὀκάδας, εἶχε μῆκος ἐπτά ποδῶν, περίμετρον ἐξ ποδῶν, οἱ δὲ πόδες αὐτῆς εἶχον ἕνα πόδα καὶ ἐπτά δακτύλων περίμετρον. Ὄταν ἡ κοιλία αὐτῆς ἐσχίσθη εὐρέθη ὅτι εἶχεν ἀρτίως φάγει φώκην, καθ' ὅσον ὁ στόμαχος αὐτῆς περιεῖχε περὶ τὰ πέντε γαλλόνια λίπους καὶ ἐλαίου.

Τὸ ἐλαῖον τοῦτο καὶ αἱ ὠμοπλάται ἐκομίσθησαν εἰς τὴν ξηρὰν κατὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἐψήθησαν ἐν μεγάλας πυραῖς ἀναφθείσαις εἰς διάφορα μέρη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς προσελεύσεως πλειοτέρων ἀρκτων ἐπὶ τῆς παραλίας. Οἱ ἐν τῇ λέμβῳ ναῦται καὶ λοιπαὶ

περιήρχοντο τὰ διάφορα μέρη ἔνθα ἦσαν ἠναμμένοι πυραὶ, προσδοκῶντες νὰ ἰδῶσιν ἄρκτους ἐρχομένας, ἀλλὰ περὶ τὴν δειλὴν πεινάσαντες ἔλαβον ἐκ τῶν καπνίζόντων κρεῶν καὶ ἔτρωγον ἀπλήστως. Δοκιμάσας καὶ ἐγὼ εὖρον τὸ κρέας τῆς ἄρκτου ἄριστον τοιοῦτον δὲ τὸ εὖρον καὶ πάντες οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὅταν τὴν ἐπομένην ἡμέραν παρετέθη εἰς τὴν τράπεζαν. Πᾶν ὅ,τι δὲν εἶναι ἀλατισμένον ἢ ἐντὸς λευκοσιδήρου ἔχει καλὴν τὴν γεῦσιν μετὰ μακρὰν διαίταν ἐκ τοιούτων τροφῶν.

πρὸς ζῆμιαν πολλὴν τῆς Γαλλίας. Ἦρξατο ἐπομένως συντόνου ἐργασίας, ἔκαμεν ὥστε οἱ συμπολίται του νὰ ἀνοικοδομήσωσι μέγα ὑδραγωγεῖον, νὰ κατασκευάσωσι σιδηροδρόμους, εἶτα δὲ πρὸς μεγάλην ἐξόργισιν τῆς Ἰταλίας, σφοδρῶς ἐπολέμησε νὰ ἀρπάσῃ ἑτέρου σιδηροδρόμου παραχώρησιν ἀπὸ Ἰταλικῆς τινος ἐταιρίας. Τὸ ἐν ἔφερε τὸ ἄλλο καὶ ἐπὶ τέλει κατέστησε τὰς ἐπιδρομὰς τινῶν ἀσυντάκτων φυλῶν ἐπὶ τῶν συνόρων εἰς τὴν Ἀλγερίαν τὸ ἀντικείμενον σπουδαίων παραστάσεων πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς πατρίδος του, διακηρύξας τὴν ἀνάγκην Γαλλικῆς προστασίας καθόσον

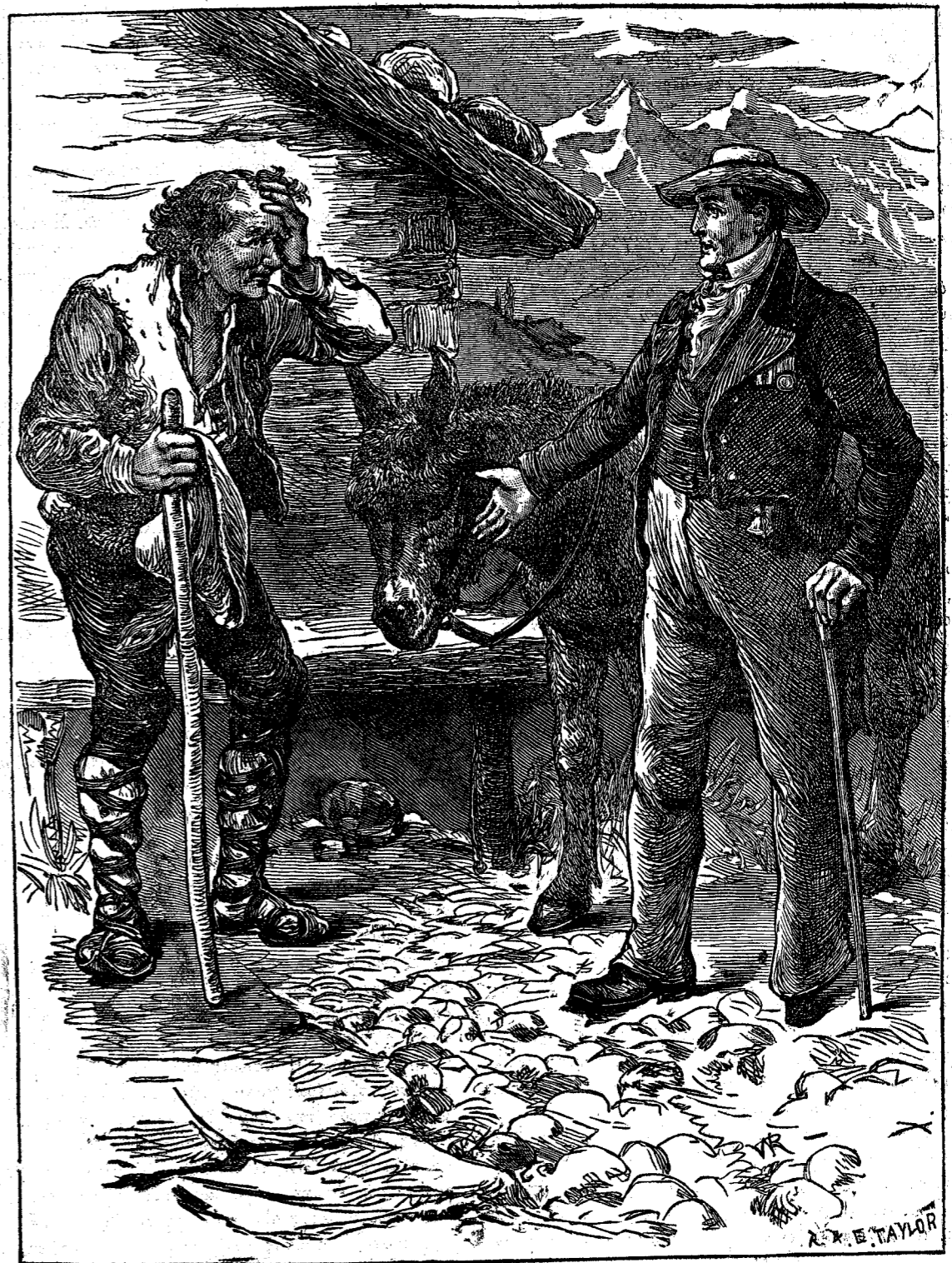

Ὁ Ρουστάν.

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΕΝ ΤΥΝΙΔΙ

Ὁ κ. Ρουστάν, πρῶν μὲν ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Τύνιδι, νῦν δὲ ἀπὸ τῆς Συνθήκης τοῦ Μαΐου γενόμενος «Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας καὶ Ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Βέη τῆς Τύνιδος», δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κύριος ἐργάτης τῆς Τυνιακῆς ἐκστρατείας. Καταγόμενος ὡς ὁ κ. Γαμβέττας ἐκ τῆς εὐηλίου Μεσημβρίας, ὁ κ. Ρουστάν εἶναι ἀνὴρ μεγάλης πολιτικῆς δραστηριότητος καὶ φιλοδοξίας. Ἐπὶ τῷ διορισμῷ του ὡς προξένου ἐν Τύνιδι τῷ 1874, εὗρεν ὅτι ὁ προκατόχος αὐτοῦ ἦτο λίαν ἀδιάφορος ἐπὶ τῶν συμφερόντων τῆς πατρίδος του, καὶ ὅτι ὁ ἄγγλος πρόξενος τὰ πάντα ἐπραττε

ἡ ἀσθενὴς κυβέρνησις τοῦ Βέη ἦτον ὅλως ἀκατάλληλος διὰ τὸ καθῆκον τῆς τηρήσεως εἰς τάξιν τῶν ἰδίων ἀνυποτάκτων ὑπηκόων. Μετὰ πολλὴν ἀνησυχίαν καὶ ἀνταπόκρισιν καὶ μετὰ πολὺν δισταγμὸν ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργείου, ὁ κ. Ἰούλιος Φερρὺ ἀπεφάσισε ν' ἀκούσῃ τῶν προτροπῶν τοῦ Προξένου, καὶ κατὰ τὸν ἀπεληθόντα Ἀπρίλιον στρατιωτικὴ ἐκστρατεία ἐστάλη εἰς Τύνιδα ὅπως κατὰ τὸ φαινόμενον κατασιγήσῃ τοὺς ἀτάκτους Κρουμῖρους. Ταύτη ἠκολούθησεν ἡ περὶ προστασίας συνθήκη τοῦ Μαΐου, ἣν ὁ Βέης ἠναγκάσθη νὰ υπογράψῃ ἐπὶ τῇ αἰχμῆς τῶν λογγῶν τοῦ στρατηγοῦ Βρεὰρ καὶ ἦτις πρακτικῶς κατέστησε τὸ κράτος τοῦ Βέη Γαλλικὴν ἀποικίαν, καὶ ἀνύψωσε τὸν κ. Ρουστάν εἰς τὴν δικτατορίαν, καταστήσασα αὐτὸν Πο-

σευτήν. Ὁ Βέης ταχέως συνδιηλλάγη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων ἐκήρυξε δὲ ὅτι ὁ κ. Ρουστάν ἦτο ὁ κράτιστος τῆς Τύνιδος φίλος, καὶ παρέδωκεν αὐτῷ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς κυβερνήσεώς του.

Ἡ ΑΓΟΡΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ἡ ἀνδρεία τοῦ συνταγματάρχου Beckwith κατὰ τὴν ἀξιοσημείωτον ἡμέραν τῆς μάχης τοῦ Βατερλώ ἰκανῶς δείκνυται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τέσσαρες ἵπποι ἐφρονεύθησαν ὑπ' αὐτὸν διαρκούσης τῆς μάχης. Αὐτὸς

δὲ ἐμεινεν ἀβλαβής, ἕωσὸς μίαν σφαῖρα βληθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑποχωρήσαντος ἐχθροῦ ἐθραυσε τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ κνήμην. Μετὰ τρίμηνον ἀγωνίαν ἐπακολούθησαν τὴν ἐκκοπήν τῆς κνήμης θεραπευθεὶς ἀπεσώθη εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ *Vaudois*. Τὰ παθήματα κατέστησαν τὸν συνταγματάρχην εὐσεβῆ καὶ ἀληθῆ χριστιανὸν διότι καίτοι πρότερον δὲν ἦτον ἄπιστος εἶχεν ὅμως πίστιν νεκρὰν ἄνευ ἔργων.

Οἱ κάτοικοι τοῦ *Vaudois*, ἐνόμισαν ποτὲ ὅτι ὅπως ἀνακουφίσῃ τὰς κοσμικὰς αὐτῶν ἀνάγκας ὁ συνταγματάρχης *Beckwith* ἤλθε νὰ ἐγκατασταθῇ ἐν μέσῳ αὐτῶν τοσοῦτω πολυάριθμοι καὶ ἀφθονοὶ ἦσαν αἱ ἐλεημοσύναι τὰς ὁποίας ἐποιεῖ εἰς πάντα ἐνδοθῆ. Καιρὸς ταχέως ἤλθε καθ' ὃν δὲν ἠδύνατο ἐπὶ πλέον νὰ ἐξέρχεται εἰς τὸν καθημερινὸν αὐτοῦ περίπατον χωρὶς νὰ ἐμποδίζηται ὑπὸ ἐπαιτῶν. Ἄλλοτε αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐβίαζε τὸν πάσχοντα νὰ τῷ εἴπῃ τὰς ἀνάγκας του. Ἡμέραν τινὰ ἀπήντησεν ἄνθρωπον, γνωστὸν ἐν τῇ κώμῃ, κερδαίνοντα τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῆς μεταφορᾶς ἀνθρώπων καὶ ζώων ἐκ τοῦ λόφου, διὰ μέσου ἐνὸς ὄνου. Ὁ πτωχὸς ὅστις τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἦτο χωρὶς τοῦ ζώου, ἐκλαίει πικρῶς. «Τί ἔχεις φίλε, τῷ εἶπεν ὁ συνταγματάρχης». «Κύριε ἀπήντησεν ὁ ἀγαθὸς γέρον, θέλουσι νὰ μὲ ἀφαιρέτωσι τὸν ὄνον μου καὶ ἄνευ αὐτοῦ ἡ οἰκογένειά μου καὶ ἐγὼ θ' ἀποθάνωμεν τῆς πείνης.»

Ἐνταῦθα ἀφηγήθη εἰς τὸν συνταγματάρχην μετὰ πολλῆς λεπτομερείας, πῶς εἰς τῶν πιστωτῶν του, τὸν ὁποῖον δὲν ἠδυνήθη νὰ ἱκανοποιήσῃ, κατέσχε τὸν ὄνον του, σκοπῶν νὰ τὸν θέσῃ ἐντὸς τοῦ σταύλου του. Ὁ συνταγματάρχης συνεκινήθη ἐκ τῆς ἀρηγήσεως, καὶ ἠρώτησε περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ χρέους.

Εἰπόντος δὲ τοῦ χωρικοῦ, ὁ συνταγματάρχης τὸν ἠρώτησεν ἐὰν εἶχεν ἀντίρρηση νὰ τῷ πωλήσῃ τὸν ὄνον του, καὶ νὰ πληρώσῃ τὸν πιστωτὴν του διὰ τοῦ χρήματος ἐκείνου. Ὁ ἄνθρωπος κῦχρησθήσθη πολὺ ἐκ τῆς διευθετήσεως ταύτης.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ὁ συνταγματάρχης, φέρε τὸ ζῶον εἰς ἐμὲ αὐρὸν καὶ θέλεις λάβει τὰ χρήματα.

Ὁ κύριος τοῦ ὄνου ἤλθεν ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ὥραν τὰ χρήματα ἐμετρήθησαν καὶ οὕτω μετὰ βρυαυλοῦσης καρδίας ἠτοιμάσθη νὰ ἀναχωρήσῃ καὶ ν' ἀφήσῃ ὀπίσω τὸν ὄνον του.

«Ὡ εἶπεν ὁ συνταγματάρχης δύνασαι νὰ λάβῃς μετὰ σοῦ τὸν ὄνον ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ τὸν μεταχειρίζεσαι ἕωσὸς τὸν ζητήσω, μόνον πρέπει νὰ ἐνοήσῃς ὅτι ὁ ὄνος εἶναι ἰδικός μου καὶ ὅτι εἰς οὐδένα δύναμαι νὰ ἐπιτρέψω νὰ τὸν κατάρχη ὑπὸ οὐδεμίαν προφασιν.

Τὴν ἐκπλήξιν καὶ τὴν χαρὰν τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος, ὅταν ἤκουσε τὰς λέξεις ταύτας κάλλιον φαντάζεται τις ἢ περιγράψῃ. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζῶον αὐτὸ τὸ περιστατικὸν τοῦτο τὸ κατέστησε διάσημον ἐν τῇ συνοικίᾳ· εἰς τὸ ἐξῆς δὲ ἐκαλεῖτο ὁ ὄνος τοῦ συνταγματάρχου.

Ἄλλ' ὁ συνταγματάρχης *Beckwith* ἦτο πλειότερον τι ἢ ἀπλὸς φιλόφρωνος ἦτο χριστιανὸς καὶ διότι ἦτο χριστιανὸς ἐπέτελεσεν ὅ,τι ἐπραξε, καὶ ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ μεγάλης ἔτυχεν ἐπιτυχίας.

Τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς ἐξῆς περικοπῆς ἐξ ἐπιστολῆς παρ' αὐτοῦ γραφείσης.

«Ζῶμεν μετ' ἀνοικτῆς καὶ ἐλευθέρως καρδίας, καὶ σταθερῶς διευθύνωμεν τὴν προσοχὴν ἡμῶν πρὸς πᾶν ὅ,τι εὐγενὲς καὶ γενναῖον. Ὡμεν εὐγενῶς θρησκοῖ, χωρὶς ἀλαζονείας· ἐστῶσαν οἱ λογισμοὶ ἡμῶν καὶ πράξεις εὐγενεῖς πρὸς πάντας, ἐν πάσῃ ταπεινότητι. Ἄς θυσιάζωμεν εὐγενῶς τὰ συμφέροντα καὶ τὰς κλίσεις ἡμῶν, καὶ πρὸ πάντων τὰς ἰδιοτροπίας ἡμῶν, διὰ τὸ ἀγαθὸν τῶν ἄλλων ἃς λησμονῶμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, καὶ ἃς διευθύνωμεν τὰς προσπάθειάς ἡμῶν πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἐκείνων μεθ' ὧν ἡ θεῖα πρόνοια ἔθεσεν ἡμᾶς εἰς ἐπάφῃν. Δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ κοπιᾶσωμεν πολὺ· ὁ καθ' ἡμέραν βίος παρέχει ἡμῖν εὐρὺ πεδῖον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον».

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΩΣ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ.

Οἱ ἔχοντες στρογγύλους ὀφθαλμοὺς εἰσὶν ὀξυδερκεῖς, αἰσθάνονται πολὺ, ἀλλὰ σκέπτονται ὀλίγον. Οἱ ἔχοντες στενοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσὶν ἥττον ὀξυδερκεῖς, ἀλλ' αἰσθάνονται μᾶλλον καὶ σκέπτονται πλεον. Παρατηρεῖται, ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν παιδίων εἰσὶν ἀνεωγμένοι καὶ στρογγύλοι· τῶν παιδίων ὀλόκληρος ὁ βίος προώρισται, ὅπως δέχονται ἐντυπώσεις, καὶ μόνον ὅταν προβῇ ἡ παιδικὴ ἡλικία πρὸς τοὺς ἀνδρικοὺς ἢ γυναικείους χρόνους, τότε ἀρχονται αἱ σκέψεις. Ἀλλὰ τί κυρίως φέρε εἰς τὰς σκέψεις; Ἡ πείρα. Αἱ πλάναι ἡμῶν, αἱ παραλείψεις ἡμῶν, αἱ ἀποτυχίαι, αὗται εἰσὶν αἱ διδάσκουσαι ἡμᾶς νὰ σκεπτώμεθα πρὶν ἐπιχειρήσωμεν τι, νὰ ἐξετάζωμεν ἕκαστον βῆμα, ἡμῶν, καὶ νὰ σταθμίζωμεν πάντα λόγον. Ὅθεν τὸ ἄνω βλέφαρον, διότι τοῦτο ἔχει τὴν μεγίστην εὐκίνησιν, κάλυπτον τὸν ὀφθαλμὸν, ἐνδεικνύει, οὐ μόνον σκέψεις, ἀλλὰ καὶ σκέψεις λυπηράς. Ἐντεῦθεν τὸ μῆκος, ἢ τὸ φερόμενον πρὸς τὰ κάτω, τοῦ ἄνω βλεφάρου, προδίδει ὁμολογίαν καὶ μετάνοιαν. Ἡ πτώσις τοῦ ἡμίσεος τοῦ βλεφάρου ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας πρὸς τὸ κέντρον ἐνδεικνύει διαθέσιν πρὸς τὴν ἐξομολόγησιν σφαλμάτων εἰς τοὺς γονεῖς, ἢ εἰς τοὺς πρεσβυτέρους, εἰς πνευματικὸν ἢ εἰς τὸ ὑπέρτατον Ὄν. Ἡ πτώσις τοῦ ἡμίσεος τοῦ βλεφάρου ἐκ τῆς ἐσωτέρας γωνίας πρὸς τὸ κέντρον, προδίδει διαθέσιν μετανοίας καὶ ἔργων ἀξίων αὐτῆς. Πρὸς τὰς ἐνδείξεις ταύτας συνεχῶς καὶ αἱ ἐνδείξεις, ἐξ ὧν τεκμαίρεται ἡ πρὸς προσευχὴν τάσις καὶ ἡ ταπεινώσις. Τὸ πρῶτον ἐνδεικνύεται ἐκ τοῦ μυδός, τοῦ στρέφοντος εὐθὺ πρὸς τὰ ἄνω τὸν ὀφθαλμὸν. Ἡ ταπεινώσις τεκμαίρεται ἐκ τοῦ στρέφοντος πρὸς τὰ κάτω τὸν ὀφθαλμὸν μυδός, ὡς παρατηρεῖται ἐν ταῖς εἰκόσι τῆς Παναγίας. Ἡ τῆς τάσεως πρὸς προσευχὴν ἐνδείξις συνδυάζεται συνήθως πρὸς τὴν ἐνδείξιν τῆς

ἐξομολογήσεως, ἢ δὲ τῆς ταπεινώσεως πρὸς τὴν τῆς μετανοίας. Λόγος δὲ τούτου, ὅτι μεταξὺ τῆς μετανοίας καὶ τῆς ταπεινώσεως ὑφίσταται ἡ αὐτὴ στενὴ σχέσις καὶ μεταξὺ τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς προσευχῆς. Οἱ τεινοντες μᾶλλον εἰς τὴν προσευχὴν ἢ τὴν ταπεινώσιν, ἔχουσι συνήθως τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμμένους κατὰ τι πρὸς τὰ ἄνω οὕτως, ὥστε τὸ ἀνωτέρω μέρος τῆς ἱρίδος καλύπτεται ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου βλεφάρου, ἀφιέμενου μικροῦ διαστήματος μεταξὺ τῆς ἱρίδος καὶ τοῦ κατωτέρου βλεφάρου. Τὸ ἀντίθετον συμβαίνει, ὅταν ἡ πρὸς ταπεινώσιν τάσις ἦναι μείζων τῆς πρὸς προσευχὴν. Ἡ τάσις πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἦτοι ὁ ἔρος αὐτῆς, ἐνδεικνύεται ἐκ τοῦ μυδός, ὅστις κυκλοῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἀποτελῶν περίφραγμα καὶ ῥυτίδας. Τὸ αἶσθημα τῆς δικαιοσύνης μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ μυδός, τοῦ αποτελοῦντος καθέτους ῥυτίδας ἐπὶ τῶν ὀφρύων. Πολλαὶ ῥυτίδες ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν, δι' ὧν ἄνθρωποι τινες διακρίνονται, ἀποδεικνύουσι τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς μαθηματικὰς ἀληθείας· ῥυτίδες δὲ καμπυλοειδεῖς πρὸς τὰ ἄνω, ἀναχωροῦσαι ἐκ τῆς ἐξωτερικῆς γωνίας τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῆς ὀφρύος δηλοῦσι χρησιμότητα ἢ φιλαλήθειαν. Τοῦ ἔρωτος πρὸς τὴν δικαιοσύνην εἰσὶν τρεῖς βαθμοὶ, ἀκριβεία, αὐστηρὰ τιμιότης ἐν μικραῖς χρηματικαῖς ὑποθέσεσιν, ὅπερ ἐνδεικνύεται δι' ἀπλῆς καθέτου ῥυτίδος, ἢ γραμμῆς μεταξὺ τῶν ὀφρύων, διαθέσις τοῦ ἀπαιτεῖν δικαιοσύνην παρ' ἄλλων, ὅπερ ἐνδεικνύεται διὰ δύο καθέτων γραμμῶν ἢ ῥυτίδων, ἐκάστης ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους τοῦ κέντρου. Ἡ ἐνδείξις αὕτη εἶναι λίαν κοινὴ. Διαθέσις τοῦ ὑποβάλλεσθαι εἰς τοὺς κανόνας τῆς δικαιοσύνης ἐνδεικνύεται διὰ τριῶν ἢ πλειόνων ῥυτίδων ἢ γραμμῶν, ἰδίως καταφανῶν ἐπὶ τῆς ὀφρύος, λειτουργούντος τοῦ μυδός. Ὁ ἔρος πρὸς τὸ ἀρχεῖν ἐνδεικνύεται διὰ μιᾶς ἢ πλειόνων μικρῶν καὶ ἐγκαρσίων ῥυτίδων διὰ τῆς ρίζης τῆς ῥινός, ἀκριβῶς μεταξὺ τῶν ὀφθαλμῶν. Τοῦτο παρατηρεῖται παρὰ τοῖς μεγάλοις στρατιωτικοῖς ἀρχηγοῖς, παρὰ τοῖς διδασκάλοις καὶ παρὰ τοῖς ἀρεσκομένοις εἰς τὸ ἐνασκεῖν ἐξουσίαν· ἐνῶ ἡ ἐνδείξις αὕτη ἐλλείπει καθ' ὀλοκληρίαν παρὰ τοῖς στερομένοις τῆς δυνάμεως τοῦ ἀρχεῖν καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ ἀναλαμβάνειν εὐθύνας. Τὸ φίλαρχον συναντᾶται συχνὰ μετὰ τῆς ἐπιτιμώσεως δικαιοσύνης ἢ ἀπαιτούσης παρὰ τῶν ἄλλων νὰ πράττωσι τὰ πρόποντα· ἀμφοτέραι δ' αὗται αἱ διαθέσεις διδούσιν ἀφορμὴν εἰς τὴν συνοφρύωσιν ἐκείνην καὶ ταπεινώσιν τοῦ μετώπου, ἧτις εἶναι τόσῳ φοβερὰ εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ κακοῦ καὶ τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐπιδοκιμασίαν, μᾶλλον ἢ τὴν κατάκρισιν. (Αἰών).

ΜΑΡΓΑΡΙΤΩΝ ΑΛΙΕΙΑ ΕΝ ΚΕΥΛΑΝΗ

Ἡ ἀλιεῖα τῶν μαργαριτῶν ἦτις μόλις κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος συνετελέσθη τὸν Σεπτέμβριον μῆνα ἐν Κεϋλάνῃ ὑπῆρξε μίαν τῶν μᾶλλον ἐπισημομένων ἐξ ὧν ἐνθυμῶνται ἐπιτυχιῶν. Οἱ μαργαρίται οἱ ἐκ τῶν ὀστράκων τῆς δυτικῆς παραλίας τῆς νήσου ἐξαγόμενοι, ὑπῆρξαν πάντοτε διάσημοι διὰ τὴν καθαρὸν

τητα, τὸ σχῆμα καὶ τὸ χρῶμα αὐτῶν. Κατὰ τὰς ιδιότητας ταύτας πολὺ ὑπερέχουσι τῶν μαργαριτῶν τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, καὶ τοῖς εἰσὶ μικρότεροι τούτων. Ἡ πρώτη ἀλιεῖα μαργαριτῶν ἐν Κεϋλάνῃ ἐγένετο τὸ ἔτος 1796 ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἡ κυβερνήσις τῆς Κεϋλάνης, μέχρι τοῦ ἔτους 1874, ἀπῆλαυσε ποσοῦν 1,013,113 λιρ. στερλ. ἐκ τοῦ προϊόντος τούτου. Τὸ ὄστρακον τὸ περιέχον τὸν μαργαρίτην εἶναι περιέργως μεταβατικὸν κατὰ τὰς ἐξεις του, ἐκ μιᾶς αἰτίας ἢ ἄλλης αἱ ἀκταὶ εἰσὶν ἐπὶ ἔτη ἔρημοι ἐξ αὐτῶν, ὥστε ἐπὶ μακρὰ ἔτη ὁ κλάδος οὗτος τῆς προσόδου εἶχε παύσει. Ἀλλὰ κατὰ περιόδους τὰ ὄστρακα ἐπανέρχονται καὶ ἡ ἀλιεῖα ἐπαναλαμβάνεται.

Ὀλίγαι λέξεις πρὸς περιγραφὴν τοῦ συστήματος ὑπ' ὃ ἡ ἀλιεῖα διευθύνεται εἶναι ἐνδιαφέρουσαι. Ἐκθέσεως πεμφθείσης ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ὅτι ὑπάρχουσιν ἱκανὰ ὄστρακα ἀρίμου ἐποχῆς ἐν τῇ ἀκτῇ, ἡ κυβερνήσις εἰδοποιεῖ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ ἀλιεῖα ἔρχεται. Μέγας ἀριθμὸς ἰδιοκτητῶν λέμβων Κεϋλανίων καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀπέναντι ἀκτῆς τῆς Ἰνδικῆς, ἐξαιτοῦνται νὰ καταγράψωσι τὰς λέμβους των, αὗται δὲ ἀνερχόμενοι πιθανῶς ἀπὸ 150 ἕως 180, διαιροῦνται εἰς δύο στόλους, πλέουσιν ὑπὸ ἐρυθρὰν καὶ κυανῆν σημαίαν, καὶ διευθύνονται ἐναλλάξ εἰς τὸν πρὸς τὸν ὄρον κείμενον περὶ τὰ ἐξ μίλια ἀπὸ τῆς ἀκτῆς· ἐκάστη λέμβος προμηθεύεται τὸ ἴδιον αὐτῆς πλήρωμα καὶ τοὺς δύτας, ἔχει δὲ ἐντὸς φύλακα οὐ καθῆκον εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ μὴ τὰ ὄστρακα ἀποκρίπτωνται παρὰ τῶν ἀλιέων. Ἐκαστος δύτης ἵσταται ἐπὶ λίθινῃ πλακῶς προσδεδεμένης εἰς τὸ σχοινίον τῆς καταδύσεως, καὶ ἀφοῦ λάβῃ μακρὰν εἰσπνοὴν, κλείει τοὺς ῥόθονας διὰ μιᾶς χειρὸς, καὶ κατέρχεται ἐπὶ τοῦ λίθου εἰς τὸν πυθμένα, ἐνθα ἐν σπουδῇ συναίξει καὶ θῆται εἰς τὸν κάλαθον ὅσα ὄστρακα δυνήθη. Μεθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου διαβεβαιώσεις, πιστεύομεν ὅτι ὀλίγοι δύνανται νὰ σταθῶσι ἐν τῷ πυθμένι πλέον τῶν 45 δευτερολέπτων. Σημείου δοθέντος, πᾶσαι αἱ λέμβοι διευθύνονται εἰς τὴν ἀκτὴν ἅμα δὲ καταπλεύουσιν ἐκφορτόνονται ὑπὸ ἐπιτήρησιν, τὰ δὲ ὄστρακα τίθενται ἐν ταῖς ἀποθήκαις τῆς κυβερνήσεως. Ἐνταῦθα τὰ ὄστρακα ἀριθμοῦνται, ἀνάλογον δὲ μέρος δίδεται εἰς τοὺς λεμβούχους διὰ τὴν ὑπηρεσίαν των. Τὸ ἀπομένον τὸ ὁποῖον εἶναι ἰδιοκτησία τῆς κυβερνήσεως τίθεται εἰς δημοπρασίαν καὶ κατακυροῦται εἰς τὸν πλειοδότῃν. Οἱ ἐγορασταὶ μεταφέρουσι τὰ ὄστρακα εἰς ἰδίαν ἀποθήκην, ἐνθα ταῦτα ἀφίονται νὰ σαπίσωσι ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκπλῆσις τῶν μαργαριτῶν. Ἡ ἐκ τῆς σαπίρας τῶν ὀστράκων ἀποφερομένη δυσωδία εἶναι φοβερὰ, παλλάκις δὲ συνέβη νὰ ἀνασταλῇ ἡ ἐργασία αὕτη καὶ νὰ κλεισθῶσιν βιαίως αἱ ἀποθήκαι ὡς ἐκ τῆς ἐκρήξεως τῆς χολέρας.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀλιευθέντων ὀστράκων εἰς τὸ διάστημα 27 ἡμερῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος ἀνῆλθεν εἰς 17,000,000.

ΜΕΓΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον εἰς τὸν κόσμον τυπογραφεῖον εἶναι τὸ τυπογραφεῖον τῆς κυβερνήσεως τῶν Ἑν. Πολιτειῶν ἐν Βασιγκτῶν. Τὰ οἰκοδομήματα ἐν οἷς κεῖται ἔχουσι τρεῖς προσόψεις πλάτους κατὰ μέσον ὄρον ἐξήκοντα ποδῶν καὶ ὕψους τεσσάρων πατωμάτων. Ὁλόκληρος ὁ ὑπ' αὐτῶν καταλαμβάνομενος χώρος ἔχει ἔκτασιν 24 στρεμμάτων. Τὸ κατώτερον πάτωμα κατέχεται ὑπὸ τοῦ πιστηρίου καὶ τοῦ ἀτμολέβητος, τοῦ ζυλουργείου κ. ἐν ᾧ 1200 ἄνδρες καὶ περὶ τὰς 600 γυναῖκες, πάντες ἐπιτήθειοι καὶ νοήμονες, ἐργάζονται. Ἐν τῷ βιβλιοδετείῳ, ἐν ἄλλῳ πατώματι δύναται τις νὰ ἴδῃ τὰ μᾶλλον περίεργα καὶ δαπανηρὰ μηχανήματα. Τὸ 1846 ὀλιγώτερα τῶν 50 προσώπων ἐργάζοντο ἐν τῷ τμήματι τούτῳ· ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν νῦν ἀνέρχεται εἰς 500. Ἐν μέρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1794 εἶχεν ὡς ἐξῆς: Διὰ δαπάνην καυσοξύλων, χάρτου καὶ τυπογραφικῶν καὶ ἄλλων σχετικῶν δαπανῶν τῶν δύο βουλῶν 10,000 δολλάρια.

Τὸ ποσὸν νῦν τὸ ὁποῖον δαπανᾶται διὰ τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἀνέρχεται εἰς δύο ἑκατομμύρια δολλάρια κατ' ἔτος.

ΚΑΝΑΡΙΑ ΠΤΗΝΑ

Τὰ οἰκιακὰ ταῦτα πτηνὰ ἦλθον ἀρχικῶς ἐκ τῶν Καναρίων νήσων. Ἐν τῇ φυσικῇ αὐτῶν καταστάσει τὰ χρώματα αὐτῶν εἰσι λίαν ἀπλά· ἀλλὰ μετεβλήθησαν διὰ τῆς διασταυρώσεως τῶν εἰδῶν Εἰτήχθησαν εἰς Εὐρώπην ὑπὸ τιμῶν ναυτῶν οἵτινες ἤρρεσκοντο εἰς τὸ ἡδὺ αὐτῶν κελάδημα, καὶ συνέλαβον τινὰ ἵνα τὰ φέρωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν. Τὸ πλοῖον ἐναυάγησεν ἐπὶ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἰταλίας ἀλλὰ τὰ πτηνὰ ἐπέταξαν εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ἦλθον τέλος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐνθα ἐγένοντο δεκτὰ μετὰ μεγάλης εὐνοίας. Οἱ Γερμανοὶ χωρικοὶ οἵτινες ἀνατρέφουσι πλῆθῃ ἐξ αὐτῶν διὰ τὴν ἀγορὰν, δὲν ἀφιερῶσιν ὅλον αὐτῶν τὸν χρόνον εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἀλλ' εἶναι συνήθως τεχνίται, ἀσχολούμενοι μόνον εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν πτηνῶν ὡσάκις τοῖς τὸ ἐπιτρέψῃ ὁ χρόνος. Ἀποστέλλονται τὰ πτηνὰ ταῦτα εἰς Ἀμερικὴν καθ' ὁμάδας ἐκ 1500 ἕως 2000 ἑκάστη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν δύο προσώπων. Πλέον τῶν 150,000 φέρονται ἑτησίως εἰς τὴν χώραν ἐκείνην. Καὶ ἐν Ἑλλάδι τὰ πτηνὰ ταῦτα διατηροῦνται ἐν ταῖς οἰκογενεαῖς πρὸς τέρψιν τῶν ἐνοικίων, ἐν τισὶ δὲ πόλεσι καὶ ἀντρεφονται παρὰ τιμῶν ἐχόντων πρόσθετον πορισμὸν τὴν ἐξ αὐτῶν πρόσδοτον.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Αἱ ἀκρίδες θρωπῶνται ὡς ἐξαιρετικὸν εἶδος τροφῆς ὅταν καλῶς μαγειρευθῶσιν. Βραστὰι ἢ τηγανητὰ εἰσι λίαν εὐάρεστοι τὴν γεῦσιν ὅταν μάλιστα προστεθῇ αὐτοῖς πέπερι καὶ ἄλας.

* * Τὸ πένθος τὸ ὁποῖον ἐπέδειξεν ὁ λαὸς τῆς Ἀμερικῆς ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ, παρουσιάζει

περιεργὰ τινὰ χαρακτηριστικὰ ἐν ταῖς κυριωτέραις πόλεσιν. Ἐν μιᾷ ὁδῷ τῆς Νέας Ὑόρκης ἐνοικος οἰκίας τινος ἐκάλυψε ὀλόκληρον τὴν πρόσφιν τῆς οἰκίας διὰ σκέπης. Ἐτέρη οἰκία ἐκαλύφθη ὀλόκληρος διὰ τεραστίου παραπετάσματος ἐκ μέλανος καψιμρίου ἀνοικταὶ δὲ ὅπαι ἐν αὐτῷ ἐγρησίμευον ὡς παράθυρα. Καὶ αὐτοὶ οἱ στιλθῶται ὑποδημάτων ἐκάλυψαν τὰ κίβωτια αὐτῶν διὰ σκέπης. Ἡ τὴν ἀσθένεια τοῦ προέδρου καὶ ὁ θάνατος ἐπέφερον πλούσιον θρησκῶν εἰς πολλοὺς ἐπιτηδευματίας, διότι μέλαινα καὶ λευκὰ σημαῖαι, εἰκόνες, μετάλλια, προτομὴ καὶ βιογραφίαι τοῦ στρατηγοῦ Γάρφειλδ ἐπωλοῦντο κατὰ χιλιάδας, ἐνῶ αἱ ἐφημερίδες ὑπολογίζονται ὡς δημοσιεύσασαι ὑπὲρ τὰς 65 ἑκατομ. ἔκτακτα φύλλα διαρκούσης τῆς ἀνησυχίας τῶν 13 ἑβδομάδων, ἀπολαυοῦσαι δὲ πρόσθετον εἰσόδημα 269,006 λιρῶν στερελινῶν.

* * Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων τὰ ὅποια ἐφονεύθησαν ὑπ' ἀγρίων θηρίων ἐν Ἰνδίας ἀνήλθε κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς 21,900, ἐνῶ τὸ 1879 οἱ φονευθέντες ἀνήλθον εἰς 19,273. Ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τῶν θανάτων συνέβη ἐν Βεγγάλῃ, ἐνθα 10,064 ἀπέθανον ἐκ δηγημάτων ὄψεων καὶ 359 ἐφονεύθησαν ὑπὸ τίγρεων.

* * Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ὑποφέρουσιν ἀπὸ τινος χρόνου ὑπὸ μεγάλης ἐλλείψεως ὕδατος, καὶ οἱ κάτοικοι εἰδοποιήθησαν νὰ φειδῶνται ὅσῳ τὸ δυνατόν ἐν τῇ χρῆσει αὐτῶν τοῦ πολυτίμου τούτου ῥευστοῦ.

* * Ὁ τζάρος Ἀλέξανδρος Γ' μετὰ προσοχῆς ἐξετάζει τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου· ἐσχάτως δὲ ἐξετάζων τὸν λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν τῆς κηδείας τοῦ πατρὸς του εὗρεν ὅτι εἶχον καταναλωθῆ 280 φιάλαι καμπανίτου διαρκούσης τῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐκθέσεως τοῦ λειψάνου. Λίαν δυσηρεστήθη διότι οἶνος καμπανίτης εἶχε διανεμηθῆ ἐν τοιαύτῃ πενήτιμῳ περιστάσει ἀλλ' εὗρεν ὅτι αἱ κυρίαι τῆς αὐτοκρατορικῆς ἀκολουθίας ἦσαν αἱ ἀθῶαι παραβάτιδες. Ἡ ἀτμοσφαῖρα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἦτο τόσῳ πνιγρὰ ὥστε αἱ κυρίαι ἐξήτησαν ὕδωρ τοῦ σέλτσ, τὸ ὁποῖον ἐδόθη αὐταῖς μειμιγμένον μετὰ καμπανίτου.

* * Εἰς 2519 ἀριθμοῦνται τὰ ἐπὶ τῶν ἀκτῶν τῆς Μεγ. Βρετανίας ναυαγήσαντα πλοῖα κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος. Ἐκ τῶν ναυαγίων τούτων ἐσώθησαν 2923 πρόσωπα. Κατὰ τὰ τελευταῖα 26 ἔτη ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀκτῶν ἐναυάγησαν 52,000 πλοῖα, ἐξ ὧν ἀπωλέσθησαν 18,550 πρόσωπα.

* * Τεραστία χελώνη ἠλειύθη οὐχὶ πολὺ μακρὰν τοῦ λιμένος τῆς Νέας Ὑόρκης, εἶναι δὲ νῦν ἐκτεθειμένη πρὸς θάλασσαν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Τὸ ζῶον ἔχει μῆκος 7 ποδῶν, πλάτος 4 ποδῶν καὶ τριῶν δακτύλων καὶ πάχος περὶ τοὺς τρεῖς πόδας, ἡ δὲ κεφαλὴ τῆς ἔχει μῆκος ἐνὸς ποδός. Ὑνεκα τοῦ μεγέθους αὐτῆς δὲν δύναται νὰ σῆρῃ τὴν κεφαλὴν τῆς ἐντὸς τοῦ ὀστράκου, ἔχει δὲ τόσον βάρος ὥστε δὲν δύναται νὰ κινηθῇ, διότι ζυγίζει 1700 ἕως 2000 λίτρας.

ΑΙΝΙΓΜΑ Γ'.

Ὅν δηλῶ ἐνόργανον καὶ τάξιν ἐν τῇ φύσει,
εἰς ἣν τὰ αὐτοκίνητα ἀνάγονται καὶ σύ'
πλὴν, ἂν τὴν κεφαλὴν μοῦ τις ἀπὸ ἐμοῦ χωρίσῃ
σφαῖραν ἐξ ἧς παράγονται ἰχθύες περισσοὶ
καὶ ἅπαντα τὰ πετεινά, τότε θ' ἀπαντήσῃ.

Ν. Δ. Γ. Ἰωαννίτης.

Ἡ ἱστορία τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ συγκεκριμένη ἐξ 103 τυπογραφικῶν φύλλων, εὑρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ τῆς Ἀθηναίδος ἀντὶ φρ. 8.